

Pepe Escobar: Čo sa deje v Rusku po Najdlhšom dni?

- CZ24 News | 29. června 2023

Pepe Escobar - The Cradle: Po Wagnerovej "vzbure", ktorú predviedol Prigožin, sa nadšenie NATO a kolektívneho Západu z možnosti, že Rusko upadne do chaosu a občianskej vojny, zmenilo na sklamanie.

Po Wagnerovej "vzbure", ktorá nebola ničím iným ako očividným pokusom o prevrat a PR trikom, ktorý predviedol Prigožin v špičkovom divadle, sa nadšenie NATO a kolektívneho Západu z možnosti, že Rusko upadne do chaosu a občianskej vojny, rýchlo zmenilo na úplné sklamanie.

Prvý návrh mimoriadnych udalostí, ktoré sa odohrali v Rusku v Najdlhší deň - v sobotu 24. júna - nás vedie k úplne novej skrini kostlivcov.

Globálna väčšina veľmi chce vedieť, čo sa bude diať ďalej. Preskúmame kľúčové figúrky na šachovnici.

Minister zahraničných vecí Sergej Lavrov prechádza k veci: všetkým pripomenul, že modus operandi hegemonu je podporovať pokusy o prevrat vždy, keď z toho môže mať prospech. To súvisí so skutočnosťou, že FSB aktívne vyšetruje, či a ako boli západné spravodajské služby zapojené do Najdlhšieho dňa.

Prezident Putin sa nemohol vyjadriť jednoznačnejšie:

"Oni [Západ a Ukrajina] chceli, aby sa ruskí vojaci navzájom zabíjali, aby vojaci a civilisti umierali, aby Rusko nakoniec prehralo a aby sa naša spoločnosť rozpadla a udusila krvavými občianskymi konfliktami... Mädlili si ruky, snívali o pomste za svoje neúspechy na fronte a počas takzvanej protiofenzívy, ale prepočítali sa."

Kolektívny Západ - každý od ministra zahraničných vecí Antonyho Blinkena až nadol - sa horúčkovo snažil dištancovať, aj keď CIA prostredníctvom svojho charakteristického hovorca, denníka Washington Post, prezradila, že o "vzbure" vedela.

Program bol bolestne zrejмый: Kyjev, ktorý prehráva na všetkých frontoch, bude rituálne pochovaný spravodajstvom od obzoru po obzor o falošnej ruskej "občianskej vojne".

Neexistuje žiadna dymiaca zbraň - zatiaľ. FSB však sleduje niekoľko stôp, ktoré majú ukázať, ako "povstanie" nastražila CIA/NATO. Velkolepé zlyhanie robí nadchádzajúci samit NATO 11. júla vo Vilnuse ešte pálčivejším.

Číňania, podobne ako Lavrov, tiež tnú do živého: Global Times tvrdia, že myšlienka, že "Vagnerova vzbura oslabí Putinovu autoritu, je zbožným želaním Západu", pričom "silná odstrašujúca schopnosť Kremľa ešte viac zvyšuje jeho autoritu. Presne takto to čítala aj ruská ulica.

Číňania dospeli k svojmu záveru po rozhodujúcej návšteve námestníka ministra zahraničných vecí Andreja Rudenka, ktorý v nedeľu 25. júna okamžite odletel do Pekingu. Takto funguje železné strategické partnerstvo v praxi.

“Vzbura” ako PR trik

Pravdepodobne najlepšie vysvetlenie podstaty filmu Najdlhší deň doteraz [ponúkol](#) Rostislav Iščenko.

Globálna väčšina sa bude tešiť, že Prigožinovo divadlo nakoniec zanechalo kolektívny Západ omráčený, zmätený a rozbitý: nemalo to celé rozpútať totálny chaos vo vnútri ruskej spoločnosti a armády?

Aj keď prebiehala falošná, bleskurýchla “vzbura”, Rusko naďalej búšilo do kyjevských síl – ktoré sa, mimochodom, točili okolo toho, že hlavná fáza “protiofenzívy” sa začne práve 24. júna v noci. To bol podľa očakávania ďalší blaf.

Späť na ruskú ulicu. “Povstanie” – zakomponované do veľmi spletitej zápletky – sa nakoniec všeobecne interpretovalo len ako ďalšia vojenská demonštrácia (majstrom ceremoniálu Prigožinom, nie drvivou väčšinou Wagnerových vojakov). “Povstanie” sa ukázalo ako západný PR trik, séria (nakoniec vyblednutých) obrázkov pre globálnu spotrebu.

Teraz sa však veci určite stanú oveľa vážnejšími.

Lavrov opäť poukázal na úlohu, ktorú zohráva večne samolúby Le Petit Roi, Emmanuel Macron, a to hneď po boku Spojených štátov: *“Macron vo vývoji jasne videl príležitosť na realizáciu hrozby, že Ukrajina zasadí Rusku strategický úder, čo je mantra, ktorej sa držia lídri NATO.”*

Takže rovnako ako Kyjev a kolektívne západné médiá, dodal Lavrov, Macron zostáva súčasťou jednej “mašinérie” pracujúcej proti Moskve. To súvisí s Putinom, ktorý o Macronovom nedeľňajšom zásahu vyhlásil, že “celá západná vojenská, ekonomická a informačná mašinéria sa dala do pohybu proti nám”.

A to je fakt.

Stávka na “dlhodobú hospodársku blokádu”

K zlovestným mračnám na obzore sa pridáva ďalšia skutočnosť.

Zatiaľ čo nikto nedával pozor, presne v osudný deň 24. a 25. júna sa v Kodani konal minikongres predstaviteľov národnej bezpečnosti.

Pravdepodobne diskutovali o “mieri na Ukrajine”. Predsedajúcim nebol nikto iný ako poradca pre národnú bezpečnosť USA Jake Sullivan.

Na stretnutí boli prítomné Brazília, Nemecko, Spojené kráľovstvo, Francúzsko, Taliansko, Dánsko, India, Kanada, Saudská Arábia, Turecko, Južná Afrika, Japonsko, Ukrajina – a povestný eurokrat z nesuverénnej EÚ.

Všimnite si väčšinu skupiny G7, po boku troch členov BRICS a dvoch aspirujúcich členov BRICS+.

“Mier na Ukrajine” v tomto kontexte znamená takzvaný 10-bodový “Zelenského mierový plán”, ktorý predpokladá totálnu strategickú porážku Ruska spolu s obnovením Ukrajiny v hraniciach z roku 1991 a zaplatením kolosálnych “reparácií” zo strany Moskvy.

Niet divu, že Čína nebola jeho súčasťou. Napriek tomu tam boli tri krajiny BRICS, nazvime ich najslabšími uzlami. BRICS a potenciálni členovia BRICS+ tvoria šesť “váhavých štátov”, ktorým sa

bude hegemon neúnavne dvoriť, prípadne ich podrobovať tvrdým hybridným vojnám, aby sa "správali" vhodne, keď pôjde o Ukrajinu: Brazília, India, Južná Afrika, Turecko, Saudská Arábia a Indonézia.

Potom je tu 11. balík sankcií EÚ, ktorý posúva ekonomickú vojnu proti Rusku na úplne novú úroveň, čo potvrdil úradujúci stály predstaviteľ pri EÚ Kirill Logvinov.

Logvinov vysvetlil, ako "má Brusel v úmysle vtiahnuť do tejto vojny čo najviac krajín... Je tu jasný posun od neúspešného bleskového útoku, ktorého cieľom vraj bolo spôsobiť Rusku nenapraviteľné škody, k hre s viacerými ťahmi s cieľom vytvoriť akúsi dlhodobú hospodársku blokádu proti našej krajine".

To je neriedené územie hybridnej vojny – a kľúčovými cieľmi je šesť "váhavých štátov".

Logvinov poznamenal, že *"EÚ vždy uprednostňuje vydieranie a nátlak. Keďže EÚ zostáva pre mnohé krajiny najväčším hospodárskym partnerom, ako aj zdrojom investícií a finančným darcom, Brusel má jednoznačne dostatok pák na vyvíjanie nátlaku. Očakáva sa teda, že boj EÚ proti obchádzaniu sankcií bude zdĺhavý a nekompromisný."*

Vítame teda extrateritoriálne sankcie v štýle EÚ, čierne listiny spoločností z tretích krajín "podozrivých" z reexportu zakázaného tovaru do Ruska alebo zapojených do obchodu s ropou bez zohľadnenia tzv. ruského cenového stropu.

Zábava na bieloruskom slnku

Aká bude ďalšia úloha hlavného herca vo filme Najdlhší deň (a dokonca aj predtým) spomedzi toľkých lacných trilerov? A záleží na tom?

Čínski učitelia radi pripomínajú, že v obdobiach nepokojov v Číne – napríklad na konci dynastií Han a Tchang – boli príčinou problémov vždy vojvodcovia, ktorí sa neriadili príkazmi cisára.

Janičiari Osmanskej ríše – ich vtedajší Wagner – mali chrániť sultána a viesť jeho vojny. Nakoniec rozhodovali o tom, kto môže byť sultánom – podobne ako legionári Rímskej ríše rozhodovali o tom, kto bude cisárom.

Čínske rady sú vždy prezieravé: Dávajte si pozor na to, ako používate svojich vojakov. Uistite sa, že veria tomu, za čo bojujú. V opačnom prípade sa otočia a uhryznú vás.

A to nás vedie k tomu, že Prigožin opäť mení svoj príbeh (je na to špecialista).

Teraz hovorí, že 23. – 24. jún bol len obyčajnou "demonštráciou" na vyjadrenie nespokojnosti. Hlavným cieľom bolo dokázať prevahu Wagnera nad ruskou armádou.

No o tom vedeli všetci: Vojaci Wagnera bojujú deň čo deň už viac ako 10 rokov v Líbyi, Sýrii, Stredoafrickej republike a na Ukrajine.

A preto sa mohol pochváliť, že *"Wagner postúpil 700 km bez toho, aby narazil na akýkoľvek odpor. Ak by ich Rusko požiadalo, aby od začiatku viedli vojnu, tá by sa skončila v noci 24. februára 2022."*

Prigožin naráža aj na dohodu s Bieloruskom – kladie dodatočnú vojnovú hmlu okolo možného presunu Wagnera pod bieloruskú jurisdikciu. NATO je už vopred vystrašené. Očakáva ďalšie nafukovanie vojenských rozpočtov, ktoré sa má zaviesť na samite vo Vilhuse budúci mesiac.

V Bielorusku, v Mogilevskej oblasti, sa už budujú tábory na umiestnenie najmenej 8 000 Wagnerových bojovníkov – podľa “Vyorstka” (“Rozloženie”).

Skutočný príbeh za tým je, že Bielorusko už dlhší čas očakáva možný útok zo strany besného Poľska. Súbežne s tým, ako sa NATO dostáva do režimu mimoriadneho strachu, by Moskva mohla uvažovať o otvorení nového frontu medzi Ľvovom a Kyjevom.

Wagner v Bielorusku dáva úplný zmysel. Bieloruská armáda nie je práve silná, Wagner zabezpečí západný front Ruska. To vyvolá v NATO veľké peklo – aj obrazne povedané – a prinúti ho vynaložiť ešte astronomickejšie sumy. A Wagner môže veselo využívať letiská v Bielorusku na pokračovanie svojich – rebrandovaných – aktivít v západnej Ázii a Afrike.

Všetko, čo sa stalo od Najdlhšieho dňa, je súčasťou nového dramatického zvratu v rozbehnutom seriáli – oveľa pútavejšieho, než čo by mohol ponúknuť Netflix.

Napriek tomu sa zdá, že väčšina ruskej verejnej mienky naozaj neočakáva ďalšiu frašku typu Jazda valkýr. Očakávajú seriózne vysušenie byrokratickej bažiny sovietskeho typu a skutočné odhodlanie čo najrýchlejšie doviest túto “takmer vojnu” do logického konca.

AUTOR: Pepe Escobar

[ZDROJ](#)

Překlad: KSB Správy